

nebe — Udgifter og Indtægter, hvis endelige Udbetaling og Indgang for Størstedelen eller i det Væsentlige ere afhængige af internationale Forhandlinger, over hvilke vi, idetmindste ikke alene, raade. Jeg maa derfor ogsaa her i Thinget erklære, hvad jeg allerede har udtalt paa et andet Sted, at, hvormeget jeg end skal stræbe efter at formindste Landets Byrder, kan jeg dog ikke med frelst Samvittighed raade til, naar ikke Finantsforvaltningen skal bringes i Forlegenhed, at nedsætte Skatten mere, end hvad jeg paa et andet Sted har foreslaaet Udvalget, og hvorpaa man ogsaa er gaaet ind, nemlig kun at udskrive den med $\frac{2}{3}$ af det oprindelige Beløb i Stiftterne, og at renoncere paa Skatten fra Sjælland. Det synes, at den ærede sidste Taler af en vis, meget priselig Følelse har meent, at Sjælland, naar det fik Krigsstadeserstatning, hellere ikke vilde vises nogen Faveur eller nogen Gunst, men da vilde betale. Dertil skal jeg kun svare, at med al Agtelse for den ærede Repræsentant, at han kjender Stemningen i den Kreds, hvori han boer, staaer dette dog ikke i Samklang med, hvad der er hrtret fra flere Sider og fra flere Amter i Sjælland, nemlig at de, naar de skulde betale Krigsstat for dette Aar, da maatte blive frie for at svare den paa eengang. Jeg skal endnu bemærke, at, naar det ikke blot nu, men ved flere Leiligheder er blevet omtalt, som om det var Regjeringens Skyld, at Krigsstadeserstatningsagen ikke er rykket videre frem, maa jeg gjentage, hvad der baade her og i det andet Thing er blevet fremsført derom, at Regjeringen, uagtet idelige og idelige Paaminde-
 deller til Vedkommende om at indsende Over-
 slag over deres Krigsstade og den Erstatning, de fordre, dog ikke er kommen videre, end at hidtil fem Amter af de ni have indsendt saadanne. Da jeg sidste Gang — jeg troer, det var for fjorten Dage siden — havde den Ære at omtale denne Sag, var der kun indkommet Overslag fra fire Amter, og der er altsaa i de fjorten Dage kun kommet eet Amt til. Paa en Forespørgsel til et af Amterne, om man dog ikke kunde vente i den nærmeste Fremtid at faae deres Overslag, har jeg for et Par Dage siden faaet det Svar, at de først kunde ventes i Slutningen af April. Jeg troer derfor vir-

kelig, at det snarere maa ligge i de meget forskellige Forhold og de mange Fordringer, der gjøres paa Krigsstadeserstatning, om hvis, jeg vil ikke sige Begrunderhed i det Hele, men idetmindste om hvis Størrelse i det Enkelte der kan reises temmelig betydelige Indsigelser, at denne Sag ikke er mere fremmet, end i Mangel paa Bve fra Regjeringens Side. Jeg skal her endnu engang gjentage, at saavidt Kassebeholdningens Tilstand paa nogen Maade har tilladt det, er der ikke viist Andet end en meget stor Redebon-
 heb til at give Forstud paa Krigsstadeserstatning, og der er endnu i de allerførste Dage paany anvist imellem 50 og 60,000 Rd. til de Amter, der have lidt meest ved Hesteryverier. Jeg vil ogsaa, siden vi ere komne til at tale om, hvor langsomt denne Sag skrider frem, tillade mig at bemærke, at Fordringerne paa Erstatning for røvede Heste ere saa overdrevne fra visse Sider, at Behandlingen af disse Krav vistnok ogsaa fordrer temmelig megen Tid; thi naar vi see, at der i Gjennemsnit fordres i Erstatning over 50 pCt. mere end, hvad der er tilstaaet for Kjøb af Hestene gennem Amterne, kan der dog vel reises Tvivl om, hvorvidt ikke disse Fordringer i enkelte Tilfælde maae være ubillige. Jeg kan derfor med Hensyn til det Spørgsmaal, om Finantserne kunne undvære Krigsstatten, ikke gjøre Andet end gjentage, hvad jeg paa et andet Sted har udtalt, at der, naar Krigsstadeserstatningen falder i indværende Finantsaar, hvad jeg, dersom der ikke skulde vise sig en altsfor stor Langsomhed fra de Vedkommendes Side med at indkomme med deres Fordringer, haaber, at den vil gjøre, da vil behøves en betydelig contant Udbetaling. Obligationer kan man lave, naar den lovgivende Forsamling indvilliger i, at et vist Beløb skal udbetales i Obligationer, men en Quotient af Skadeserstatningen maa i alle Tilfælde udbetales contant, og jeg seer aldeles ingen Udvei til, at Miblerne, uden at angribe Kassebeholdningen i den Grad, at man udsætter sig for de uensynligste Forlegenheder, kunne skaffes tilveie, naar man vil undlade at opkræve Krigsstatten iaar.

Jeg skal med Hensyn til det Spørgsmaal, som en anden æret Taler (Frijs-Snellinge), der først havde Ordet, gjorde, og som, saavidt jeg